

Arrest

nr. 68 053 van 6 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X, alias X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, alias X, die verklaart van Tsjadische nationaliteit te zijn, op 9 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. CAMERLYNCK en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Soedanees staatsburger van Zaghawa-origine afkomstig van El Fasher. U verklaart getrouwd te zijn met Hashim (A.) Ina in januari 2007. Voor uw huwelijk werd uw vader door de politie lastiggevalen. Enkele keren per maand kwam de politie thuis langs en deden de agenten huiszoekingen. Uw vader steunde de oppositie. Uw man werd op 29 februari 2008 meegenomen door de Soedanese militairen en u hebt geen nieuws meer van hem. Uw man gaf steun aan de oppositie. Hij werd geslagen, vastgebonden en meegenomen. U werd zelf ook geslagen, maar u werd thuis achtergelaten. U liep hierna naar het huis van uw ouders. Op 10 maart 2008 kwamen de militairen bij uw ouders langs. Uw vader is geslagen en vastgebonden en samen met uw broer (A.) meegenomen. Drie mannen namen u vast en u werd met een wapen bedreigd. U werd misbruikt en uw

moeder vroeg u het huis te verlaten. U ging weg en volgde op de markt een buschauffeur. In het huis van de buschauffeur werd u gewassen. U besloot om niet langer in Soedan te blijven. Op 13 maart 2008 reisde u per bus naar Port Soedan. Vanuit Port Soedan reisde u per boot naar België. U kwam op 14 april 2008 in België aan. Uw zoon (W.H.A.I.) werd op 24 juli 2008 in België geboren.

Op 14 april 2008 diende u een asielaanvraag in. U werd gehoord op het Commissariaat-generaal op 4 februari 2009. Bij beslissing van 9 maart 2009 meende het Commissariaat-generaal u de status van vluchteling te kunnen toekennen.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat er na uw erkenning als vluchteling nieuwe elementen in uw asioldossier zijn opgedoken waaruit blijkt dat de verklaringen die u in de loop van de asielprocedure aflegde ongeloofwaardig zijn. Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat u het statuut van vluchteling heeft verkregen op basis van bedrieglijke verklaringen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u zich onder een valse identiteit aanmeldde bij de Belgische instanties. Zo verklaarde u tijdens uw asielprocedure (M.Z.) Mohamed Ibrahim te zijn, geboren te El Fasher op 29.6.1981 en de Soedanese nationaliteit te hebben. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat u in het bezit was van een diplomatiek paspoort en een aanvraag deed voor een diplomatieke verblijfskaart in België, zij het onder de identiteit van **Mouna (M.Z.), geboren te Bet op 3.11.1981, van Tsjadische nationaliteit**. Aldus trachtte u de Belgische asielinstanties bewust te misleiden onder een andere identiteit en nationaliteit.

Daarbij verklaarde u op het Commissariaat-generaal getrouwd te zijn met Hashim (A.) Ina van Soedanese nationaliteit wat u herhaalde tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal dd.22.3.2011 (zie gehoor CGVS, p.2). Het huwelijk werd voltrokken te El Fasher op 20.1.2007. Volgens uw verklaringen is uw man **een handelaar**. Hij is verdwenen in februari 2008 (zie gehoor CGVS dd.4.2.2009, p.3 en p.4). Volgens de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal meldde u zich bij andere Belgische instanties aan als de (tweede) vrouw van Hisein Fashir (A.), geboren op 31.12.1957 te Berdoba Fada, van Tsjadische nationaliteit. Hij was **diplomaat op de Ambassade van Tsjaad te Brussel** van 10.2.2005 tot 15.01.2010. Aldus trachtte u de Belgische asielinstanties bewust te misleiden over de identiteit en het profiel van uw man, wat nochtans een essentieel element was in uw asielrelaas.

Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat u al voor uw asielaanvraag in België was. U verklaart op het Commissariaat-generaal in België te zijn aangekomen op 14 april 2008 en dezelfde dag asiel te hebben gevraagd (zie gehoor CGVS, p.3). Uit de beschikbare informatie blijkt dat u al op **10 oktober 2007** een inlichtingenformulier ondertekende voor het verkrijgen van een identiteitskaart en dat de Ambassade van Tsjaad op 15 oktober 2007 een brief schreef aan Buitenlandse Zaken voor de afgifte van een diplomatieke verblijfskaart. Hieruit blijkt dat u al lange tijd voor april 2008 in België was en u duidelijk geen haast had om asiel te vragen. U hebt op deze manier bewust de Belgische asielinstanties willen misleiden door uw verblijf in België te verzwijgen.

Vanwege deze manifeste fraude kan aan de door u ingeroepen asielmotieven geen geloof meer worden gehecht.

Wanneer u wordt geconfronteerd met bovenstaande informatie, blijft u alles ontkennen en blijft u vasthouden aan uw verklaringen tijdens de asielprocedure (zie gehoor CGVS, p.3). Er werd u tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal dd.22.3.2011 de foto van u getoond die bij de beschikbare informatie werd toegevoegd. Hierop verklaart u uitdrukkelijk dat u veel foto's maakte in Soedan voor NGO's en dat uw foto misschien gebruikt werd door een andere persoon (zie gehoor CGVS, p.3). U verklaart (M.Z.) Mohamed Ibrahim te heten en de Soedanese nationaliteit te hebben (zie gehoor CGVS, p.3). U stelt geen banden te hebben met Tsjaad (zie gehoor CGVS, p.4). De fraude is echter manifest en kan niet meer ontkend worden.

Bovenvermelde opmerkingen tonen aan dat u bewust getracht heeft om de Belgische asielinstanties te misleiden door bepaalde informatie achter te houden en door bedrieglijke verklaringen af te leggen. De vastgestelde fraude is flagrant. Hierdoor is de geloofwaardigheid van uw verklaringen, waarop ik mij baseerde voor het toekennen van het vluchtelingenstatuut, op zeer ernstige wijze ondermijnd. Bijgevolg kan er in het kader van uw asioldossier niet meer besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 7° van de Vreemdelingenwet meen ik dat uw vluchtelingenstatus dient ingetrokken te worden."

2. Over de rechtspleging

2.1. Verweerder werpt in de nota een exceptie van onontvankelijkheid op bij gebrek aan wettig belang. Hij betoogt dat verzoekster in graad van beroep volhardt in haar bedrieglijke handelwijze nu zij het verzoekschrift indient onder de naam M.Z. Mohamed Ibrahim, geboren te El Fasher op 29 juni 1981, wat blijkens de bestreden beslissing een valse identiteit is. De exceptie moet aldus worden ingewilligd op basis van het algemeen rechtsbeginsel "*fraus omnia corrumpit*" aangezien het beroep zelf door bedrog is aangetast.

2.2. De bestreden beslissing is gebaseerd op het feit dat verzoeksters verklaringen inzake haar identiteit en nationaliteit, de identiteit en het profiel van haar man en de datum van haar aankomst in België niet stroken met de informatie in het dossier. Op deze grond wordt besloten dat zij fraude heeft gepleegd en dat de geloofwaardigheid van haar verklaringen waarop de toekenning van de vluchtelingenstatus was gebaseerd zeer ernstig wordt ondermijnd. Het loutere feit dat verzoekster in haar verzoekschrift vasthoudt aan de verklaringen op basis waarvan de vluchtelingenstatus voorheen werd toegekend en die in de bestreden beslissing als ongeloofwaardig worden beoordeeld is te dezen op zich onvoldoende om het rechtsbeginsel "*fraus omnia corrumpit*" toe te passen, te meer daar verzoekster de identiteit, echtgenoot en het verblijf in België die haar ten kwade worden geduid in de bestreden beslissing betwist.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert de schending aan van de materiële motiveringsplicht en artikel 57/6, eerste lid, 7° van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet).

Zij betwist dat zij feiten verkeerd weergaf of achterhield, valse verklaringen aflegde of valse documenten voorlegde. Verzoekster stelt dat hetgeen in de informatie en stukken wordt vermeld allemaal best mogelijk is maar zij kent deze Mouna M.Z. niet en is, in tegenstelling tot wat de commissaris-generaal stelt, niet deze persoon.

Het is haar een raadsel hoe men een foto van haar kon bekomen en gebruiken doch als haar foto zich bevindt op de documenten dan gaat het om vervalste documenten. De commissaris-generaal zal uit ervaring weten dat documenten vaak worden vervalst.

Verzoekster betoogt dat het hier gaat om een geval van persoonsverwarring.

Zij kan moeilijk een negatief bewijs leveren.

In het kader van een intrekking op basis van artikel 57/6, eerste lid, 7° van de vreemdelingenwet ligt de bewijslast bij de commissaris-generaal. Het enkele feit dat verzoeksters foto op bepaalde documenten voorkomt, bewijst niet dat zij weet had van het bestaan van deze documenten noch dat zij deze zou hebben opgesteld, bezat of gebruikte.

Verzoekster citeert voorts uit het stuk dat de commissaris-generaal voorlegt en dat werd opgesteld door haar beweerde echtgenoot Hisein Fashir A. Hieruit blijkt dat het vervalsen van documenten en aanvraagformulieren op de ambassade van Tsjaad blijkbaar meer voorkomt.

Verzoekster benadrukt nog dat zij tijdens het gehoor van 4 februari 2009, dat leidde tot haar erkenning als vluchteling, op gedetailleerde vragen omtrent de Soedanese stad Fasher, waar zij woonde, kon antwoorden en werd getest op haar taalkennis. Dit valt niet te rijmen met de bewering dat zij van Tsjaad afkomstig zou zijn, daar woonde en de Tsjadische nationaliteit heeft. Voorts wijst zij op de diverse officiële stukken die door haar werden neergelegd en waaruit blijkt dat zij is geboren in El Fasher, aldaar heeft gestudeerd, er heeft gewoond en de Soedanese nationaliteit bezit.

Ondergeschikt wijst verzoekster erop dat de commissaris-generaal zich heeft bezondigd aan een summier onderzoek. Zo kon bijkomend uitleg worden gevraagd aan de ambassadeur van Tsjaad of andere personen die op de ambassade werken of kon er een confrontatie zijn doorgevoerd. Ook had aangifte kunnen worden gedaan aan de Procureur des Konings nu valsheid in geschrifte en het aannemen van andermans naam misdrijven zijn. In dat geval zou een grondig strafonderzoek zijn gevoerd en zou er meer duidelijkheid zijn betreffende de zaak. Verzoekster vraagt dan ook ondergeschikt om de bestreden beslissing te vernietigen op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet om de commissaris-generaal in staat te stellen grondig onderzoek te voeren.

3.1.2. Ter terechtzitting legt verzoekster een brief neer uitgaande van het Rode Kruis. Blijkens deze brief wordt H.A.I., geboren in 1965 te Al-Fasher, opgespoord in het kader van een verzoek tot gezinshereniging met verzoekster, Z.M.I.M.

3.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Verzoekster werd tijdens het gehoor van 22 maart 2011 geconfronteerd met de informatie in het dossier en kreeg daarbij de kans de nodige uitleg te verschaffen. Zij bleef echter ontkennen dat zij M.Z. uit Tsjaad is, dat zij een diplomatiek paspoort bezat als zijnde de tweede vrouw van de eerste secretaris van de ambassade van Tsjaad en dat voor haar in oktober 2007 door de ambassade van Tsjaad in België een aanvraag werd gedaan voor afgifte van een diplomatieke verblijfskaart (administratief dossier, stuk 3, p.2-3). Bij confrontatie met de beschikbare foto bleef zij ontkennen en stelde zij: *"Ik herinner me niet, ik heb veel foto's gemaakt voor ONG in Soedan. Ik herinner me niet (...)"*. Nogmaals gevraagd of zij het niet was op de foto, antwoordde zij: *"Ik herinner me niet. Ik heb vele foto's gemaakt voor ONG"*. Wanneer aan verzoekster werd uitgelegd dat het niet ging over een NGO maar om iets serieus en haar nogmaals de kans werd geboden om zichzelf nader te verklaren, bleef zij volhouden dat zij Soedanese is en opperde zij de hypothese: *"(...) misschien werd mijn foto gebruikt door een andere persoon die Tsjadische is. Ik heb vele foto's gemaakt en misschien is een foto gebruikt door een andere persoon (...)"*. Ook nadat verzoekster de kans werd geboden te overleggen met haar advocaat weigerde zij klaarheid te scheppen doch stelde zij: *"Ik wacht op uw vragen. Ik heb u niets te zeggen"*. Voorts kon zij niet verklaren waarom een ander persoon haar foto zou gebruiken (administratief dossier, stuk 4, p.3-4).

Verzoekster verklaart ter terechtzitting bij monde van haar raadsman dat de foto die zich op het Tsjadisch diplomatiek paspoort bevindt wel degelijk haar foto is maar dat zij hoegenaamd niet kan verklaren hoe deze foto op het paspoort terecht kwam.

Deze verklaring rijmt met het verslag van de Federale Politie in het dossier waaruit na analyse blijkt dat verzoekster de persoon is die afgebeeld is op de foto die bij de informatie in het dossier is gevoegd (administratief dossier, stuk 24: landeninformatie).

Verzoeksters aangebrachte foto op een Tsjadisch diplomatiek paspoort is een onomstotelijke aanduiding van haar identiteit en nationaliteit. Verzoeksters verklaringen zoals afgelegd tijdens haar asielpcedure inzake haar identiteit, nationaliteit, geboorteplaats en geboortedatum niet kunnen worden gerijmd met de informatie op het paspoort.

Verzoekster houdt in onderhavig verzoekschrift vast aan haar aanvankelijke verklaringen doch beperkt zich ertoe de louter hypothetische en ongefundeerde bewering te uiten dat mogelijk iemand anders haar foto heeft gebruikt en te poneren dat het document, indien haar foto hierop voorkomt, vervalst is. Zij laat echter na dit ook maar enigszins *in concreto* aannemelijk te maken. Verzoekster toont niet aan dat het document in kwestie zou zijn vervalst, maakt niet aannemelijk dat of op welke wijze iemand anders haar foto zou hebben (kunnen) bekomen en biedt evenmin enige verklaring waarom een andere persoon haar foto zou gebruiken om een document te vervalsen.

Daarenboven dient te worden opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat de eerste secretaris van de ambassade van Tsjaad in Brussel, indien verzoekster niet diens tweede vrouw zou betreffen en gezien de foto op het diplomatieke paspoort dat werd uitgereikt op naam van diens tweede vrouw wel degelijk een foto van verzoekster is, in zijn schrijven van 10 november 2009 enerzijds wel melding zou maken van het feit dat de documenten van zijn zoon zouden zijn vervalst doch anderzijds hierbij nergens zou vermelden dat het diplomatieke paspoort van zijn vrouw zou zijn vervalst of een foutieve foto zou bevatten (administratief dossier, stuk 24: landeninformatie).

Dat verzoekster, zoals aangehaald in het verzoekschrift, documenten voorlegde ter ondersteuning van haar tijdens de asielpcedure voorgehouden identiteit, nationaliteit en profiel doet aan het voorgaande geen afbreuk. Uit hetgeen voorafgaat blijkt immers dat zij eveneens documenten bezit waaruit in haar hoofde een andere identiteit, nationaliteit en profiel blijken.

De commissaris-generaal motiveert eveneens terecht dat verzoekster in het kader van haar asielpcedure stelde de echtgenote te zijn van H. A. I., een handelaar van Soedanese nationaliteit, terwijl uit de informatie in het dossier blijkt dat zij zich bij andere Belgische instanties aanmeldde als zijnde de tweede vrouw van H. F. A., een diplomaat op de Ambassade van Tsjaad te Brussel en van Tsjadische nationaliteit.

Voorts stelt de commissaris-generaal terecht dat uit de informatie in het dossier blijkt dat verzoekster, in tegenstelling tot haar bewering dat zij op 14 april 2008 aankwam in België en diezelfde dag asiel aanvraag, reeds geruime tijd voor haar asielaanvraag in België was.

Dat verzoekster enige kennis vertoonde omtrent de stad El Fasher in Soedan en werd getest op haar taalkennis vermag evenmin afbreuk te doen aan het voormelde. Te dezen kan worden opgemerkt dat dergelijke kennis door studie kan zijn verworven en dat uit deze kennis hoe dan ook hoogstens kan worden afgeleid dat verzoekster in het verleden in El Fasher heeft verbleven.

De bestreden beslissing is op een correcte wijze genomen en gemotiveerd. Zij bevat, naast een uiteenzetting van de door verzoekster aangevoerde feiten, gedetailleerde, pertinente en terechte vaststellingen welke haar afdoende ondersteunen. Bijgevolg kan verzoeksters stelling dat de commissaris-generaal bijkomend onderzoek had moeten voeren niet worden aangenomen.

Het ter terechtzitting neergelegde document van het Rode Kruis kan haar teloorgegangene geloofwaardigheid niet herstellen aangezien dit document uitsluitend werd opgesteld op basis van haar verklaringen inzake haar identiteit en nationaliteit, gegevens die blijkens het voormelde onmiskenbaar betwistbaar zijn.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.2.2. Gelet op het sub 3.2.1. bepaalde inzake haar identiteit, nationaliteit, profiel en asielrelaas, toont verzoekster, de overige elementen van het dossier mede in acht genomen, evenmin aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes oktober tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS